

Aanbevelingen uit het informatieverlag over de toepassing van het actieplatform van de Wereldvrouwenconferentie van Peking in 1995, besproken in de Senaat op 6 maart.

De federale regering en de deelstaten moeten een Nationaal Actieplan opstellen tegen de loon- en loopbaankloof. Het actieplan tegen Geweld op Vrouwen moet uitgebreid worden tot seksueel en psychisch geweld en om de gelijke deelname van vrouwen en mannen in de besluitvorming te bereiken moeten structurele maatregelen veralgemeend worden. Daarnaast dienen ook onderwijs en media inspanningen te doen om de beeldvorming van vrouwen en mannen te verbeteren, en seksisme en genderstereotypering tegen te gaan. Dat zijn enkele van de aanbevelingen uit het informatieverlag over de toepassing van het actieplatform van de Wereldvrouwenconferentie van Peking in 1995, dat vrijdag door de plenaire Senaat besproken wordt.

Het gaat om het eerste informatieverlag, het nieuwe instrument waarover de Senaat beschikt nadat de assemblee door de zesde staatshervorming de functie van reflectiekamer verloor. Het initiatief ging uit van gewezen Senaatsvoorzitster Sabine de Bethune (CD&V), die samen met Chrisie Morreale (PS) de hoofdverslaggeefster is. Aanleiding van het rapport is de VN-conferentie die vanaf maandag, de dag na de Internationale Vrouwendag, in New York een stand van zaken opmaakt 20 jaar na Peking. Bedoeling is dat staatssecretaris voor Gelijke Kansen Elke Sleurs het verslag meeneemt naar New York. Daarom diende de commissie de afgelopen weken het werkritme gevoelig op te voeren.

Sinds de conferentie van Peking werd er in België in alle 12 actiedomeinen van Peking een aanzienlijke vooruitgang geboekt, maar toch blijven er significante ongelijkheden tussen mannen en vrouwen, onder meer in de tewerkstellinggraad, de pensioen- en loonkloof, de vertegenwoordiging in de uitvoerende macht en het bestuur van bedrijven. Ook wordt het verbaal geweld en seksisme nog te veel gebanaliseerd en ligt het aantal geregistreerde verkrachtingen nog steeds boven de 3.000 per jaar. Bovendien dienen zich ook nieuwe uitdagingen aan door onder meer de impact van de crisis, de vergrijzing en de kwetsbaarheid van vrouwen met een migratieachtergrond.

In haar aanbeveling vraagt de Senaat om de beleidsinspanningen te versterken. "Ondanks de vooruitgang in verschillende domeinen, ligt het tempo van de vooruitgang te laag", luidt het. Daarom moet het federaal, deelstaat-, provinciaal en lokaal niveau prioriteit geven aan een beleid om de gelijkheid tussen mannen en vrouwen te realiseren. Dat vereist ook een sterke betrokkenheid van de privésector en het middenveld.

De Senaat ziet zich als spil van de monitoring van gendergelijkheid en engageert zich om op geregelde tijdstippen de uitvoering van de aanbevelingen uit het informatieverlag over Peking +20 op te volgen. Op het uitvoerende niveau dringen de senatoren aan op de oprichting van een Interministeriële Conferentie (IMC) die aandacht heeft voor de beleidscoherentie rond gendergelijkheid. Daar kan ook een uitwisseling gebeuren van goede praktijken en nagegaan worden wat de effecten van het beleid zijn. België moet ook een voortrekkersrol opnemen bij het toepassen van internationale verdragen.

Bij de totstandkoming van wetten, decreten en ordonnanties moet ook via de regelgevingsimpactanalyse (RIA) de nieuwe regelgeving getoetst worden aan en de gevolgen

in te schatten voor gendergelijkheid. Gendermainstreaming en genderbudgettering is op talrijke beleidsniveaus wettelijk verplicht, maar dient ook concreet toegepast te worden. Tot slot moet elk beleidsniveau een klachtenmechanisme oprichten voor discriminatie op basis van geslacht.

De Senaat schuift een aantal prioriteiten naar voren. Zo moet er een Nationaal Actieplan tegen de Loon- en Loopbaankloof komen voor een globale en gecoördineerde aanpak door de federale overheid en de deelstaten. Het Nationaal Actieplan tegen Geweld op Vrouwen moet naast partner- en interfamiliaal geweld ook aandacht hebben voor seksueel en psychisch geweld, en voor risicogroepen zoals zwangere vrouwen, vrouwen met een migratieachtergrond, vrouwelijke vluchtelingen, huishoudpersoneel, vrouwen met een handicap en vrouwen in de prostitutie.

In de commissie werd lang gediscussieerd over de manier waarop een gelijke deelname van mannen en vrouwen in de besluitvorming bereikt kan worden. "Uit ervaring is gebleken dat quota effectief zijn als ze goed ontworpen zijn, met concrete kwalitatieve objectieven, een tijdlijn en sancties. Ook streefcijfers zijn effectief voor het bereiken van dit doel als ze deel uitmaken van een geïntegreerde strategie met een tijdlijn, en worden opgevolgd en bijgestuurd indien nodig", luidt het compromis.

Voorts is volgens de Senaat een voortgezet beleid nodig om de beeldvorming van vrouwen en meisjes te verbeteren, en seksisme en genderstereotypering tegen te gaan. Voor de media- en reclamesector kan dat via een charter en desgevallend wetgevende initiatieven. In het onderwijs moet prioritair ingezet worden op mechanismen die voor een genderneutrale studiekeuze zorgen en een herwaardering van het lerarenberoep opdat vrouwen en mannen gelijk vertegenwoordigd zijn. Tot slot vraagt de Senaat bijzondere aandacht voor gelijke kansen voor kwetsbare vrouwengroepen, zoals alleenstaande moeders, vrouwen met een handicap of een migratieachtergrond. (Belgabericht 5/3)